

Bu çözümü sözleşme ve eki protokollerde tanımlanan insan haklarına saygı ilkesine uygun bulan AİHM, uzlaşmayı onaylamış ve başvurunun işleminden kaldırılmasına oybirliği ile karar vermiştir.⁶⁸

(Osman Yağcı ve Diğerleri/Türkiye, 2007)

6. Doğal Afetler Karşısında Devletin Sorumluluğu

Budayeva ve Diğerleri / Rusya

Kuzey Kafkasya'da bulunan Kabardey-Balkar Cumhuriyeti, tektonik bir bölge üzerinde kurulmuştur. Rusya'nın en zengin maden yataklarının bu yörede bulunması nedeniyle, metal ve kimya sanayi alanlarında çok gelişmiş bir ülkedir. Ayrıca besin üretimi ve ormancılık Kabardey-Balkar'ın önemli ekonomik etkinlikleri arasındadır. Aşağıda özetlenecek dava ile ilişkilendirilebileceği için, Elbruz dağında dağcılık ve kayak sporları yapıldığını, gelişmiş düzeyde seramik üretimi gerçekleştirildiğini belirtmekte yarar bulunuyor.

Başvurucular Khalimat Budayeva, Fatima Atmurzayeva, Raya Shogenova, Nina Khakhlova, Andrey Shishkin ve Irina Shishkina, Kabardey-Balkar Cumhuriyeti'ndeki Tyrnauz, kasabasında yaşamaktadırlar. Kasaba, ülkenin güney sınırını oluşturan Büyük Kafkasya Sıradağları'nın en yüksek doruklarındaki Elbruz dağının yakınında kurulmuştur. Tümü Rus yurttaşı olan başvurulardan Bayan Shogenova ise, Başkent Nalchik'te oturmaktadır. Belgelelere yansıyan bilgilere göre, 1937 yılından bu yana, her yıl, özellikle yaz aylarında, bölgede, çamur seli oluşmaktadır.

⁶⁸ Yargıtay Başkanlığı <http://www.yargitay.gov.tr/> Dışişleri Bakanlığı Çok Tarafli Siyasi İşler Genel Müdürlüğü tarafından yapılan çeviriden özetlenmiştir.

Başvurucular, 2000 yılı Temmuz ayında Tyrnaudz'da çamur selinin neden olduğu çok büyük ölçekteki toprak kaymasının, önlem almayan Rus yöneticilerin ilgisizliği sonucunda kasabayı harabeye dönüştürmüş olmasından yakınmaktadırlar. Yöneticiler, çamur selinin Tyrnaudz'u yı-kacağı konusunda halkı yeterince uyarmamaları, kasabayı ve bölgedeki konutları boşaltmamaları, felaket öncesinde ve sonrasında, dikkatli ve özenli araştırmalar yapmama-ları nedeniyle suçlanmaktaydılar. Yöneticiler, çamur selinin ardından, yarattığı sorunlar karşısında ivedi önlemler al-makta gecikmiş ve başarısız olmuşlardı.

İlk sel, 18 Temmuz günü saat 11.00 sıralarında ger-çekleşmiştir. Başvurucuların hepsi, bazı yaralarla da olsa, kaçarak yaşamda kalabilmişlerdir. Ancak kasabada, olası felaketlere karşı bir erken uyarı düzeneği kurulmamış-tı. Bu nedenle güçlükle kaçma olanağını bulabilmişlerdi. Başvuruculardan Fatima Atmurzayeva ve kızı, geciktikleri için çamur ve enkaz altında kalmışlar, kurtulmaya çalışır-larken, sürtünme ve üzerlerindeki ağırlık nedeniyle yara-lanmışlardı. Çamur seli yerleşim yerini vurduğunda, yal-nızca, alarm hoparlörlerinden gelen seslerle uyarılmışlar, ancak olay sonrasında herhangi bir kurtarma ekibinin bu-lunmaması nedeniyle yardım alamamışlardı. 19 Temmuz sabahı çamur düzeyi düşünce, bölgeye girişi engelleyici herhangi bir polis uyarısı, güvenlik bandı ya da acil durum görevlilerinin bulunmaması nedeniyle, kasaba halkının bir çoğu, evlerine geri dönmüşlerdi. Bölgenin boşlatılmasına ilişkin herhangi bir talimat verilmemesi nedeniyle Khali-mat Budayeva ve ailesi de konutlarına dönmüş yapanlar arasında bulunuyorlardı.

Eve dönmelerinden kısa bir süre sonra, saat 01.00 sı-ralarında daha güçlü bir sel bölgeyi vurmuştur. Budavey, kayınpederini ve ailesini kurtarmak için geride kalınca, evinin çökmesi sonucunda yaşamını yitirmiştir. Kaçış sı-

rasında oğullarından birinin omurgası incinmiş, ancak çocukları ve eşi yaşamda kalmayı başarmışlardır.

Sel baskınları 25 Temmuz'a kadar sürmüştür. Yetkililerce düzenlenen raporlarda, bu süre içinde sekiz kişinin öldüğü açıklanmıştır. Ancak davacılar, ayrıca 19 kişinin de kayıp olduğunu belirtmişlerdir. Evlerini, tüm malvarlıklarını yitiren başvuru sahipleri, yaşam koşullarının bozulmasından, fiziksel ve psikolojik yönlerden yaşadıkları sağlık sorunlarından yakınmaktadır.

Hükümete göre, bu büyüklükteki bir çamur seli, önceden tahmin edilmez ve alınacak önlemlerle durdurulmazdı. 18 Temmuz'daki ilk selden sonra yetkililer, Tyrauz'da yerleşim yerlerinin ivedilikle boşaltılması talimatını vermişlerdi. Polis ve yerel görevliler, kentlilerin evlerine telefon ederek yada seslenerek, çamur seli hakkında bilgilendirdiklerini, yaşlı ve özürllülere evlerini boşaltmalarını sırasında yardımcı olduklarını bildirmektedirler. Ayrıca polis arabaları, megafonlarla bu konuda duyurular yaparak, kenti dolaşarak, halkı, bölgeyi boşaltmaya çağırmışlardır. Kendiliklerinden evlerine dönenler bu talimatlara aykırı davranmışlardır. Yöneticilerin söylemlerine göre, halkın zarar görmemesi, felakete uğrayanların kurtarılması için gereken tüm çalışmalar yapılmıştır.

3 Ağustosta Elbruz Bölge Savcılığı, yaşanan felaketle ilgili bir suç kovuşturması başlatmış, ardından Budavey'in ölümünün kazadan ileri geldiğini kararlaştırmıştır. Kabardey-Balkar Hükümet'i, 12 Ağustosta tüm başvuru sahiplerine, aralarında eşit olarak paylaşımları için toplam (530 Euro değerinde olan) 13,200 ruble ödemiş, zarar gören tüm konutların ücretsiz onarılacağı güvencesini vermiştir.

Olayların ardından başvuru sahipleri, zararlarının giderilmesi için yargı yoluna gitmişlerdir. Gerekçeleri, yetkililerin bölgelerindeki beklenen tehlikeye karşı gerekli önlemleri almamış olmalarıydı. Davacılar, yetkilileri,

görevlerini yapmamakla suçluyorlardı. Kent yöneticileri, Tyrnauz'daki doğal felaketlere karşı korunma sisteminin işletilmesinde, başlıca üç konuda kusurlu bulunuyorlardı. Birincisi, yetkililer, çamurdan korunmaya yönelik mühendislik işlemlerinin gerçekleştirilmesinde başarısız olmuşlardır. 1999 yılında yaşanan sel baskını sonrası zarar gören çamur seti onarılmamış ve çamur toplayıcısı kullanılamaz durumda bırakılmıştı. İkincisi, halk arasında yaşanan büyük paniği, yaralanmaları ve yitikleri önleyebilecek bir uyarı sisteminin bulunmamasıydı. Üçüncüsü de, çamur seli öncesinde ve sonrasında yetkililer, çalışmalarının etkinliği konusunda yeterli bilgi toplamamışlar, gereken araştırmaları yapmamışlardı. Yerel mahkeme, kent yöneticilerinin, toprak kaymasının sonuçlarının azaltılması için gereken bütün önlemleri aldıkları gerekçesiyle açılan davaları reddetmiştir. Mahkemeler, yerel halkın olası toprak kaymaları konusunda basın aracılığı ile bilgilendirildikleri görüşünde olmuştur.

DOĞAL
AFETLER
KARŞISINDA
DEVLETİN
SORUMLULUĞU

Davacılar, savlarını desteklemek amacıyla, bir uzmanın olayla ilgili yetkilileri "açık sorumsuzlukla" suçladığı bir raporu da içinde olmak üzere, gazete haber ve makalelerini kanıt olarak sunmuşlardır. Ayrıca, tanık olarak davacıların aile üyeleri ile komşularının konuya ilişkin anlatımlarını da eklemişlerdir. Başvurucular, Bölgede, 1999 yılında yaşanan sel baskınından sonra, Elbrus'da yetkililerin bölge için bütçeden hiçbir ödenek ayrılmadığını belgelenmişlerdir. Ayrıca 30 Ağustos 1999 ile 7 Haziran 2000 tarihleri arasında yetkililerin çok kısa sürede oluşabilecek felakete ilişkin yöredeki hava tehlikelerini gözlemlemekle yükümlü kurumlardan biri olan Dağcılık Enstitüsü'nden aldıkları uyarılara ilişkin dokümanları da sunmuşlardır. Enstitü'nün uyarılarında, zarar görmüş durumdaki çamura karşı korunma sağlayan bariyerin onarılması, olası bir baskın karşısında bölgenin boşlatılması, ayrıca gözlemci ekiplerin oluşturulması gerektiği belirtilmekteydi. Son uyarılardan biri ise, bu önlemlerin alınmaması durumun-

da, her hangi bir acil olayda büyük kayıplar verileceğine ve yaralanmaların doğabileceğine ilişkindi.

Yakınmacılar, sözleşmenin 2. maddesi bağlamında yaşam haklarının, 8 maddenin koruduğu özel ve aile yaşamlarına saygı gösterilmesi haklarının, 13. madde kapsamında etkili bir hukuk yoluna başvurma olanaklarının bulunmayışı nedenleriyle ve 1 Numaralı Protokol'ün 1. maddesi kapsamındaki malvarlığı haklarının çiğnenmediği savları ile AİHM'ne başvurular. Rus yetkililer, 18 Temmuz'dan 25 Temmuz'a kadarki dönemde, toprak kaymalarının sonuçlarını hafifletmek, risk altında onların yaşamlarını korumak, evlerinin yok olmaması için gereken önlemleri almakta başarısız kaldıkları gibi, Bay Budayev'in ölümünden de sorumlu bulunuyorlardı. Başvurucular bu nedenlerle sözleşmenin 2 maddesinin ihlal edildiğini ileri sürüyorlardı.

2002 yılında ayrı ayrı gelen dört başvuru Mahkeme'ce 5 Nisan 2007'de kabul edilir bulunmuştur. Mahkeme, 20 Mart 2008 günlü kararında yakınma konularına göre aşağıdaki değerlendirmeleri yapmıştır:

Mahkeme, sözleşmenin 2. maddesinin çiğnenmesine ilişkin savları başlıca iki yönden incelemiştir. Birincisi, yakınma konusu olaylardan önce korunma ve olası zararları en aza indirme yolunda etkili çalışmalar yapıp yapılmadığının araştırılmasıdır.

Tyrnauz'un özellikle yaz aylarında çamur sularının etkisi altında kalan bir bölgede kurulduğu tartışmasıdır. Taraflar arasında, kentin doğal yapısının özellikleri nedeniyle yaz mevsiminde toprak kaymalarına eğilimli bir alanda bulunduğu, bu nedenlerle, savunma planları yapılarak uyarıcı sistemin kurulması gerektiği, 2000 yılı yazında meydana gelen olayların gerçekleşme olasılığı yüksek bir beklenti olduğu konularında tartışma bulunmamaktadır. Buna karşılık, 2000 yılı Temmuzundaki toprak kaymasının

ardından gelen büyüklükte yitikler ve yıkıntılar yaratacağının önceden bilinebileceği konusunda, yanlar arasında görüş birliği oluşmamıştır.

Mahkeme, 1999 yılında yöneticilerin, beklenen çamur selleri nedeniyle büyük ölçekteki toprak kayması risklerini artıracak gelişmelerden bilgilendirildiklerini ve bu konuda birkaç uyarı aldıklarını saptamıştır. Gerçekten yöneticiler, herhangi bir toprak kaymasının, ölçeği ne olursa olsun, savunma altyapısının bakımsızlığı nedeniyle, yerleşim yerlerinin yıkılması açısından çok ağır sonuçları olacağını biliyorlardı. Gereksinimin ne olduğunu bildikleri için, korunma sistemindeki bozuklukları herkesin gözü önünde ve alelacele onarım yoluna gitmişlerdi. Öneri ve uyarıların neden izlenmediği konusunda Rusya hükümetinden hiçbir açıklama gelmemişti. Başvurucuların önerdikleri onarımların, sundukları belgelerin, karar alma sürecindeki yöneticilerce bütçe olanaksızlıkları gerekçesiyle incelenmediği ve gerekenlerin yapılmadığı anlaşılmaktadır.

Böylesi durumlarda, yöneticilerin, halkın yaşam koşullarını güvence altına almak amacıyla toprak kaymasından ileri gelen ivedi bir durumda kentin boşaltılması için öncelikli düzenlemeleri, pratik önlemleri saptamış ve bu konularda kentlileri önceden bilgilendirmiş olması gerekiyordu. Bununla birlikte hükümet, kentlilere, 18. Temmuz 2000'de gerçekleşen çamur seli ve toprak kaymasına kadar, herhangi bir uyarı yapılmamış olduğunu doğrulamıştır. Üstelik başvurucular tarafından verilen tanık anlatımlarında, 19 Temmuzda da, herhangi bir boşaltma emrinin verilmediği belirtilmiştir. Mahkeme bu koşullarda Hükümet'in, boşaltma için halkı yeterince bilgilendirmediğini kabul edebilecektir. Üstelik Dağcılık Enstitüsü tarafından ısrarlı isteklerde bulunulmasına karşın, dağlarda toprak kaymasının gücünü ve süresini tahmin edebilmek için geçici gözetleme yerleri kurulmamıştır. Bu durumda olası tehlikeleri saptayıp gereken önlemleri alabilmek için,

yöneticilerin elinde hiçbir olanak bulunmuyordu. Yöneticiler bu nedenle, kentlilere ön uyarıda bulunamadıkları gibi, güvenli bir biçimde boşaltmayı da gerçekleştirememişlerdi.

Sonuçta, Hükümet'in, toprak koruma önlemleri gibi, yöre halkının güvenliğini sağlayabilecek diğer çözümleri de uygulamadığı anlaşılmıştır. Örneğin gelen çamuru toplamak amacıyla baraj yapılması, akıntının gücünün ölçülmesi gibi olası yöntemler araştırılıp uygulamaya konulmamıştır. Yapılanlar, var olan çamur engelleriyle sınırlı kalmıştır. Yöneticiler, felaketin gerçekleştiği güne kadar toprak kaymalarını durduracak hiçbir önlem almamışlardır.

Mahkeme, Tyrnauz'da oturanların yaşamlarına yönelik önceden görülebilir risklerle ilgili olarak tehlikeli alanda, kentsel planlama ve acil durum koşullarının gerektirdiği güvenlik politikalarının saptanıp uygulanmadığı görüşündedir. Bu konularda yöneticilerin hiçbir çalışmaları olmadığı ortaya konulmuştur. Bu tür önleyici politikaların geliştirilmemesi nedeniyle, yöneticilerin başarısızlığı ve ciddi yönetsel kusurları sonucunda Vladimir Budayev ölmüş, karısı yaralanmış, Fatima Atmurzayeva ve aile üyeleri önemli bedensel zararlar görmüşlerdir. Rus yöneticileri, yaşama hakkının korunması amacıyla hukuksal ve yönetsel açılardan görevlerinde kusurları bulunanları caydıracak kurallar koymakta başarısız kaldıklarından sözleşmenin 2. maddesinin ihlal edildiğine karar verilmiştir.

Mahkeme'nin yaşama hakkı konusundaki değerlendirmelerinin ikinci basamağı, olaydan sonra yapılan araştırma ve soruşturma süreciyle ilgilidir. Felaketin ilk haftası içinde savcılık, Vladimir Budayev'in ölüm nedenlerini ve sorumluları araştırmak amacıyla bir soruşturma başlatmıştı. Soruşturma, Budayev'in ölümünü, olayın yaşandığı günlerin koşullarıyla sınırlandırmış, toprak kaymasına karşı alınabilecek güvenlik önlemlerini ve yöneticilerin sorumluluğunu hiç bir biçimde sınınamamıştı. Soruşturmada

herhangi bir sanık aranmamış, yöneticilerle ilgili ve teknik konular araştırılmamıştı. Özellikle, şimdiye kadar, uyarı sistemini kurmayan ve çamura karşı bir savunma altyapısı oluşturmayan yöneticilerin sorumluluğu araştırılmamıştı. Başvurucuların gördükleri zararların ve nedenlerinin saptanması için de Rus Mahkemeleri etkili bir araştırma yapmamış, karşılaşılan doğal felaketin kaçınılmaz bir olay olduğunu belirtmekle yetinmişlerdi. Yerel mahkemeler, kazanın koşullarını araştırmak için çaba göstermemişti. Mahkeme, dinlemek üzere olayın tanıklarını çağırmamış, bilirkişilerden görüş almamıştı. Sonuçta olaylardan sorumlu bulunan kamu yöneticilerinin aklanmasına ilişkin yerel mahkeme kararı tutarlı bir araştırmanın ürünü olmadığından, bu nedenle de Sözleşme'nin 2. maddesinin ihlal edildiğine karar verildi.

1 Numaralı Protokol'ün 1. maddesi

Başvurucular, 1 Numaralı Protokol'ün 1. maddesine göre malvarlıkları nedeniyle uğradıkları zararın karşılanmasını istiyorlardı. 2000 yılı Temmuz ayında toprak kaymaları nedeniyle yok edilen malların, başvurucuların yasaya uygun biçimde edinilmiş malvarlıkları arasında bulunduğu konusunda yanlar arasında görüş birliği sağlanmıştı. Uygun bir savunma altyapısının kurulması, toprak kaymalarını bir ölçüde azaltabilirdi. Ancak erken uyarı sisteminin kurulmasının, evlerinin ve mallarının uğradığı zararları önleyebileceğini başvurucular kanıtlayamamışlardı. Başvurucuların malvarlıklarının uğradığı zarar, Mahkeme'ye göre devlet yöneticilerinin ihmallerinden değil, çamur sellerinden oluşmuştu.

Devletlerin, özel kişilerin mallarını koruma yükümlülüğü, yitirilen malın gerçek piyasa değerini karşılamakla eş anlamlı görülemez. Giderimin koşulları, başvurucuların beklentilerine göre değil, Mahkeme'nin yerleşik içtihatları

ve diğer ölçütlerin ışığında, zarar görenlerin sayısı, ekonomik ve sosyal koşulları gözetilerek değerlendirilecektir. Çok sayıda kişinin zarar görmüş olması, Devlet'in ödeme yükümlülüğünü önemli ölçüde artırmış bulunmaktadır. Devletin belirlediği 13.200 Ruble üst sınırı aşmamak koşuluyla uğradıkları yitkilerin ağırlığını gözeterek başvurulara yaptığı ödemeler, Mahkeme'ce adaletli ve dengeli bulunmuştur. Bu nedenlerle, 1 Numaralı Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edilmediğine karar verilmiştir.

Mahkeme, 1 Numaralı Protokol'ün 1. maddesinin sözleşmenin 13. maddesi ile birlikte ihlal edildiği savlarını yerinde bulmadığı gibi, uyuşmazlığın bir kez de 8. madde bağlamında değerlendirilmesine gerek görmemiştir.

Mahkeme, 41. madde bağlamında manevi tazminat olarak Khalimat Budayeva'ya 30.000 Euro, Fatima Atmurzayeva'ya 15.000 Euro ve diğer başvurucuların her birine 10.000'er Euro ödenmesini kararlaştırmıştır.

(Budayeva ve Diğerleri / Rusya, 2008)⁶⁹

Mahkeme'nin bu kararının son derece önemli değerlendirmeler içerdiğini düşünüyoruz. Çamur selleri ve toprak kaymaları, devletlerin eylemlerinden ileri gelmemektedir. Bunlar, tektonik bir bölgede, sıradağların zirvesinde kurulan kentlerde yaşanabilen doğal devinimlerdir. Seramik sanayindeki gelişmişlik, yörenin akışkan çamurlu zemini ile bağlantılıdır. Olaya sözleşmenin farklı maddelerinden de yaklaşılsa, kararın anlamı, doğanın neden olduğu çevresel zararlardan devletlerin sorumlu tutulabileceğidir. Böylece Mahkeme, bir "ilk" e imza atmış olmaktadır.

⁶⁹ www.echr.coe.int

Öneryıldız-Türkiye kararında, çöplük alanı üzerinde göz yumulan çarpık kentleşmenin sonuçları tartışılmıştı. Böyle bir olayda, yerel yöneticilerle birlikte devlet tüzelkişiliğinin doğrudan sorumlu tutulması, beklenen bir sonuçtu. AİHM'nden önce, ulusal yargı da yöneticilerin sorumluluğunu saptamıştı. Budayeva kararında ise Mahkeme, bir adım daha ileri giderek, devletlerin objektif yükümlülüğünü, doğal devinimlere karşı önlem almayı da içeren bir düzeye çıkarmaktadır. Gerçekten 1937 yılından başlayarak, her yıl yinelenen çamur sellerine, toprak kaymalarına karşın kent olduğu yerde bırakılmışsa, bunun birincil sorumluluğu kamu yönetiminindir. Devlet bu yükümlülüğünün ayırında olduğundan, 2000 yılına kadar aldığı önlemlerle büyük bir felaketin gerçekleşmesini engellemiştir. Olayların yaşandığı günlerde ise, yetkililer halkı koruma görevlerini yerine getirmekte başarısız kalmışlardır. Sorun bu kadarla da kalmamış, onca kişinin öldüğü, birçoğunun yitirildiği koşullarda, tutarlı ve etkili bir soruşturma yapılmamıştır. Bu nedenle Mahkeme, objektif yükümlülüklerini yerine getirmeyen devletin, iki kez sözleşmenin 2. maddesini ihlal ettiğine karar vermiştir.

Mahkeme, başvuruçuların, 1 Numaralı Protokol'ün 1. maddesine dayandırılan istemlerini reddederken, olayın koşullarını dengelediği bir karar vermiştir. Mahkeme, başvuruçuların malvarlığı yitkilerinin sorumlularının kamu yöneticileri olduğunu açıklıkla ortaya koymuştur. Ancak giderim konusundaki değerlendirmelerinde, Mahkeme, ilk kararlarından bu yana, tazminatların, uğranılan zararın tümünü karşılaması gerekmediği görüşündedir. Yerine göre zararın çok altında kalmakla birlikte, belli bir tutarlılık taşıyan ödemeleri de yeterli görebilmektedir. Bu içtihadı uygun olarak zarara uğrayan çok sayıdaki kişiye devletin ödeme yapmak zorunda bulunduğu da gözetilerek, 13.200 Ruble üst sınırı aşmayan maddi tazminatı yeterli bulmuştur.

DOĞAL
AFETLER
KARŞISINDA
DEVLETİN
SORUMLULUĞU

Budayeva kararı, Türkiye gibi sel yataklarını, dere ağzılarını, bataklıkları, akışkan tepeleri hatta erke yüklü fayları imar planları içine alıp yapılaşmaya açan ülkeler için önemli bir uyarı niteliğindedir.

GÜVENLİK
ÖNLEMLERİ
NEDENİYLE
DEVLETLERİN
SORUMLULUĞU

7. Güvenlik Önlemleri Nedeniyle Devletlerin Sorumluluğu

Paşa ve Erkan Erol/Türkiye

Türk vatandaşları olan 1943 doğumlu Paşa Erol ve 1986 doğumlu oğlu Erkan Erol Tunceli'de yaşamaktadırlar. 1995 yılı Mart ayında köyün muhtarı olan birinci başvuru-cuya, Tunceli Pertek İlçesi, Akdemir jandarma karakolu-nun çevresine güvenlik için mayın döşendiği bildirilmiştir. Mayınlı alan yarım boy yüksekliğine kadar iki sıra dikenli telle çevrilmiş ve 20 metre aralıklarla uyarı işaret ve yazıla-rı konulmuştur. İzleyen günlerde yörede yaşayan kişilere, hayvanları otlatmak için kullandıkları bu alanın mayınlan-dığı sözlü olarak duyurulmuştur. 11 Mayıs 1995'te henüz 9 yaşında olan Erkan Erol, koyunları otlatmaya çıkmıştır. Koyunlardan bazıları mayınlı alana girince, Erkan da, 7 ile 13 yaş arasındaki başka çocuklarla birlikte, dikenli telleri geçip hayvanların arkasından mayınlı alana girmişlerdir. Erkan, yerde gördüğü bir metali çıkarmaya çalışırken ma-yın patlamış ve yaralanmıştır. Erkan askeri helikopter ile devlet hastanesine götürülmüş, burada sol bacağı diz al-tından kesilmiştir. Patlama nedeniyle hafif yaralanan diğer çocukların mayınlı alandan çıkarılmaları, askeri helikop-terle gerçekleştirilen bir kurtarma işlemi ile sağlanmıştır. Tanıkların anlatımlarına göre Erkan'ın babası ve köy muh-tarı Paşa Erol, sonuçlarına aldırmaksızın, daha önceleri kendisi de defalarca hayvanlarıyla yasak alana geçmiştir.

Paşa Erol Nisan 1996'da, askeri alan çevresinde-ki güvenlik önlemlerinin yetersizliği nedeniyle İçişleri Bakanlığı'na karşı Malatya İdare Mahkemesi'nde tazmi-